

Spis treści

Wstęp	9
FILOZOFIA JAKO SPOSÓB ODCZUWANIA I KONCEPTUALIZOWANIA LUDZKIEGO LOSU NA PRZESTRZENI DWÓCH I PÓŁ TYSIĄCA LAT	
I. Definicja i podziały filozofii	15
Filozofia – słowo, od którego zaczęła się nauka	17
Filozofia jako sposób odczuwania i konceptualizowania ludzkiego losu – teologia bez oltarzy	20
Czy filozofia może się obyć bez ideologii?	23
Czy filozofia może się obyć bez religii?	25
II. Filozoficzne zagadnienia w ich historycznym przebiegu w czasie i przestrzeni ..	27
A. Koncepcje klasyczne	29
Po tej i tamtej stronie Morza Egejskiego	29
Intelektualizm etyczny i sprzeczności prawa	43
Świat z „jaskini Platona”	50
Podwójne oczy Arystotelesa	56
Rzymskie ogrody rozkoszy	61
B. Koncepcje soteriologiczne	67
Augustyn i wspomnienie manichejskiego świata	67
Abelarda spór o treść pojęć ludzkich	72
Filozofia piasków arabskich	76
Tomizm – nowe wskrzeszenie arystotelizmu	80
„Brzytwa Ockhama” – czyli jak najprościej	85
C. Koncepcje antropologiczne	88
Petrarka i laury humanizmu	88
Proces Savonaroli – „heretycka” pasja ludzi nowych	91
Przewrót kopernikański człowieka z Campo dei Fiori	95
Bacona metoda tłumaczenie natury	99
D. Koncepcje epistemologiczne	104
Być i myśleć – czyli kartezjańskie wyzwanie rozumu	104
Spinozy teoria jedynej zasady materialnej	110
Don Kichot wśród filozofów	116
Wolteriańska epoka rozumu	121
Medytacja transcendentna Kanta	126
E. Przewartościowanie wszystkich wartości	131
Hegłowski świat idealizmu obiektywnego	131
„Świat jako wola i przedstawienie” Schopenhauera	135
Biblioteka pozytywistyczna Comte’a	140
Spencer – umysł w przeczystym systemie odbity	145
Ludzkie, nazbyt ludzkie słabości Nadczołowieka	149
Karol Marks wstępuje do „Klubu doktorskiego”	153

III. Filozofia uciekającego stulecia	157
Filozof, który „słyszał” potok życia	158
Coroce w krainie urzeczywistnionego piękna	162
Marzenie Santayany	166
Filozofia „sprawdzalnego” i „niesprawdzalnego”	170
Człowiek, dla którego prawda była zdarzeniem	176
Teilharda człowiek wieczny i człowiek historyczny	181
Egzystencjalna niemoc humanizmu	186
Idealizm w poszukiwaniu struktury	188
Mądrość i złudzenia neopsychoanalizy	191
Świat przyszłości Alvina Tofflera	194
Dekonstrukcjonizm i postmodernizm	198

FILOZOFIA JAKO SPOSÓB ODCZUWANIA I KONCEPTUALIZOWANIA LUDZKIEGO LOSU NA PRZEŁOMIE WIEKÓW (ELEMENTY EUTYFRONIKI, RECENTYWIZMU I ETYKI PROSTOMYŚLNOŚCI)

Stan filozofii przed powstaniem recentywizmu i po jego sformułowaniu	205
I. Czas i metoda w założeniach programu recentywizmu	207
A. Metoda filozofowania <i>a recentiori</i>	209
Metoda jako droga przez myśl i natchnienie	209
Pierwsza próba interpretacji: recencjał egzystencjalny	212
Zdania bazowe i poszukiwanie ich zakotwiczenia w rzeczy	212
Cel nauki i poszukiwanie racji poszukiwanego celu	216
Prawda punktowa i poszukiwanie „brzegu”	218
Ostatni poziom i pytanie: „Co dalej?”	221
Dруга próba interpretacji: parontyzm, czyli jak chwytać „dane” wraz z momentem bytu?	224
Metafizyka jako zespół twierdzeń testowanych przez byt	225
Mitologia przewidystycznej zawartości teorii	227
Trzecia próba interpretacji: monizm <i>a recentiori</i> , czyli metoda „całkiem nowych początków”	231
Opcja recentywistyczna „každorazowo każde” a moment „oczekiwania”	231
Teorie „gorsze” i „jeszcze lepsze”	238
Reguła rozkładu znaczenia i denotacji	242
Czwarta próba interpretacji: <i>adaequans</i> jako prawda „dobrze utrafiona”	246
„Pierwsze doniesienia” i nazwania	246
Inscenizacja epistemologiczna, czyli sztuka „portretu egzystencjalnego”	250
Fakt – świadectwo czy wyobrażenie zdarzenia?	253
B. Teoria zdarzeń, czyli przeciw istnieniu możliwości	256
Istnieją tylko byty jednostkowe, Parmenidejskie rozwiązanie Kartezjańskiego problemu ruchu	256
Byty jednostkowe są henadami, czyli mgławicowymi koloniami zdarzeń i zjawisk Henada jako „tężnia bytu”, która „odparowuje” zdarzenie i „zatęża” zjawisko	262

Henady kiedy „zdarzają się”, stają się zdarzeniami uciekającymi w „jądro ciemności”	267
Henady kiedy „zjawiają się”, stają się zjawiskami wchodzącymi w „snop światła”	274
Trwanie „zjawiających się” henad tworzy strukturę egzystencjalną świata	282
„Zdarzanie się” (krótka terażniejszość) henad, jako znikanie w niczym, jest faktem inteligibilnym, który nie ma widza	286
„Zjawianie się” (długa terażniejszość) henad, jako znikanie w bycie, jest faktem fizycznym, który słucha praw fizyki	289
C. Teoria zjawisk i koncepcja świata wirtualnego	293
Recenzja ontologiczna: henada „zdarza się” jako byt. Metastaza	293
Recenzja epistemologiczna: henada „zdarza się” jako prawda. Metastaza I	295
Recenzja etyczna: henada „zdarza się” jako dobro. Metastaza II	297
Czynniki przyczyniające się pozytywnie do epifanii henady	300
Czynniki przyczyniające się negatywnie do epifanii henady	301
Kres epifanii henastycznej w obrębie nauki. Antynomie jednolitości języka nauki	304
II. Wartość i kultura przed powstaniem reentywizmu i po jego sformułowaniu	307
A. Absolut i absurd	309
B. Eutyronika i obrona wartości prostych	325
O tzw. rzeczywistości „prostej”, uchwytnej dla myśli	325
Antropologiczne <i>a priori</i> , którym jest to, co podmiotowe	331
Predecyzje ukryte w akcie konstruowania przedmiotu dla oglądu zewnętrznego	335
Czy założenie dotyczy zawsze systemu, a więc czegoś złożonego?	338
C. Etyka bez geometrii	356
Motyw życia (obserwowany od środka)	356
Motyw myślenia o życiu (obserwowany od zewnątrz)	359
Życie jako epifania henastyczna recenzji ontologicznej	361
Zmiana jako epifania henastyczna recenzji etycznej	363
Pamięć i pożądanie jako epifania henastyczna recenzji epistemologicznej na zewnątrz świadomości	365
D. Aksjologia i kapitał egzystencjalny	370
Trzy wymiary epifanii henady: memoriał egzystencjalny, ideał egzystencjalny i kapitał egzystencjalny	370
Historyzm etyczny, czyli memoriał egzystencjalny – epifania henastyczna treści recenzji I w centrum recenzji	373
Promantyzm etyczny, czyli ideał egzystencjalny – epifania henastyczna treści recenzji II w centrum recenzji	375
Hipostaza jako źródło epifanii henastycznej memoriału egzystencjalnego i ideału egzystencjalnego	377
Reentywizm etyczny, czyli kapitał egzystencjalny – epifania moralna klasycznej definicji prawdy	380
E. Estetyka i zapowiedź epoki reentywizmu	384
Skenologia – sztuka jako obraz sceny	384
Sztuka jako scena	384

Proscenium–prospekt–scena	386
Piękno w proscenium „przed”	389
Piękno w prospekcie „po”	391
Piękno jako sceniczne „teraz”	393
Kaletcja – odkrycie „boskości” w ludzkim obrazie świata	396
Trwanie	396
Trwanie i tchnienie	398
Tchnienie i uniesienie	400
Uniesienie i szal	402
Szal i Logos	404
Logos i wieczność	406
F. Filozofia kultury. Od pojęcia epoki do jego rozwinięcia	410
Recentywizm i typy poznania historycznego	410
Recentywizm w pojmowaniu typów cywilizacji	412
Mechanizmy identyfikacji kulturowej i mutacje kultury	418
Zasady interpretacji recentywistycznej	419
SŁOWNIK terminów wprowadzonych przez autora	423
Spis publikacji autora	449